

Lisää vaihtoehtoja

- Palvelujen tilaraportti vuodelta 2018 kertoo, että isossa kuvassa sote-palvelujen saatavuus ja käyttö kehittyvät toivottuun suuntaan. Kustannukset vaihtelevat. Palvelujen laatu-, tuottavuus- tai vaikuttavuustietoa on hyvin vähän käytettävissä.
- Palvelujärjestelmän ja rahoituksen haasteet esitettiin erinomaisesti edellisissä esityksissä. Vaihtoehtoisia ratkaisuja on kuitenkin pöydällä vain yksi: hallitusohjelman linjaukset. Käsittelyssä pitäisi olla enemmän vaihtoehtoja.
- Nykyinen valmistelu eri maakunnissa/kunnissa tulee hyödyntää. Yksi malli ei toimi optimaalisesti eri puolilla Suomea.

”Rahat on loppu”

Säästöt vs. kustannusten kasvu

- Antti Rinteen hallitusohjelman sote-uudistukselle ei asetettu konkreettista säästötavoitetta tms. julkisen talouden kestävyysmittaria.
- Tällainen mittari tulee liittää tulevaan sote-uudistukseen.
- Euromääräinen säästö, esim. 3 mrd. €, ei ole järkevä
 - Perusura on laskennallinen painelaskelma, joka ei toteudu edes muutaman vuoden aikajänteellä.
 - Säästötavoitteiden saavuttaminen/todentaminen on näennäistä
 - Aikaisemmissa malleissa säästö olisi saavutettu kustannusleikkureilla eli myöntämällä maakunnille vähemmän rahaa kuin mitä peruslaskelmassa oli oletettu.
 - Kansalaisilla oikeus lakisääteisiin palveluihin, siitä huolimatta, että maakunnan rahoitus olisi loppu
- Tavoite voisi olla esimerkiksi tietyn liikkumavälin sisältävä kustannusten kasvu-ura tulevina vuosina
- Hyvä, että julkisten palvelujen rahoituksen riittävyttä pohditaan. Pienemmissä kunnissa kunnallisverotuksessa ollaan kipurajoilla.

”Sote-uudistuksessa rahoitus ja rahoituksen riittävyys ovat jääneet liian vähälle huomiolle.

Hallinnon muutokset eivät lisää rahan määrää.”

@MinnaPunakallio